

### [Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

med det ærede medlem hr. Elgaard om, at den ansvarlige minister her må give tinget og udvalget det fornødne arbejdsgrundlag.

På mit partis vegne kan jeg anbefale de tre lovforslag.

**Alvilda Larsen:** Jeg kan være enig med de øvrige ordførere i en ting, nemlig i, at der absolut ikke har været nogen grund til fra denne talerstol at rette en tak til det udvalg, der har behandlet lovforslaget om leje. Der er ingen grund til at rette en tak til det, for man er ikke kommet et skridt videre, end da vi begyndte, idet man ikke er kommet længere end til endnu en gang at skulle stille forslag om en forlængelse af den gældende lejelov. Jeg synes, at den tak til udvalget, som det ærede medlem hr. Ingvar Dahl udtalte, var temmelig malplaceret. Ganske vist beklager jeg, at vi ikke er kommet videre, men det er ud fra ganske andre motiver end det ærede medlem hr. Elgaard. Det ærede medlem hr. Elgaard og det ærede medlem hr. Thestrup beklager, at vi ikke er kommet længere med hensyn til lejeforhøjelsen. Jeg beklager, at vi ikke er kommet så langt, at vi har kunnet udvide den lejerbeskyttelse, som ministerens forslag indeholder.

Der skal imidlertid ikke herske nogen tvivl om mit partis stilling til forslaget om forlængelse af den gældende lovgivning. Mit parti vil sikre vedtagelsen her i tinget af de tre foreliggende forslag om forlængelse af lejeloven, loven om boligansøgning og visse bestemmelser i byggestøtloven til udgangen af 1950, men det forhindrer ikke, at jeg på mit partis vegne har meget alvorlige bebrejdelser at rette mod såvel boligministeren som socialdemokratiet og det radikale venstre, fordi de ikke har sat alt ind på at gennemføre det af den højtærede minister forelagte lejelovforslag.

Forslaget blev første gang fremsat her i tinget den 3. december 1948 og påny den 6. oktober 1949, og i dag er det klart, at den så hårdt tiltrængte udbygning af lejerbeskyttelsen skal syltes påny, og at man vil afvente nye forhandlinger i næste rigsdagssamling. Forslaget indeholder ganske vist ingen husleje-forhøjelse til grundejerne. Det ophæver imidlertid 1939-grænsen mellem gammelt og nyt hyggeri, hvorved alle lejligheder bliver inddraget under det almindelige forbud mod opsigelse og lejeforhøjelse. Det indfører endvidere kontrol med det under krigen opførte byggeris sortbørsleje. Al lejeansættelse i nybyggeri skal ind-

drages under kontrol, frivillige overenskomster forbydes, og den berygtede § 34 i den gældende lejelov ophæves, hvorved det bliver muligt at indbringe lejebetalingsager til prøvelse for en domstol efter misforholdsbestemmelserne, selv inden ejendommen er 10 år. Dette er indholdet af boligministerens forslag, som rigsdagen nu udskyder eller begraver på ubestemt tid.

Den lejelovsrevision, som lejelovens fader, det ærede medlem hr. Bertel Dahlggaard, i 1937 stillede i udsigt allerede få år efter lovens givelse, har lejerne stadig til gode. Under krigen blev lejerne holdt hen med, at man måtte afvente krigen og besættelsens ophør. Nu er lejerne holdt hen 5 år efter krigen. Stadig flere og flere lejligheder opføres, som ikke er undergivet 1939-beskyttelsen, men for hvilke bygherrerne frit kan sætte lejen og gennemføre forhøjelser ved prøveårenes, den 3-årige periodes udløb ved trusel om lejeforhøjelse. Jeg har savnet det radikale partis så højt besungne samfundssind i denne sag, og jeg efterlyser de radikales indsats på dette område.

Hvad socialdemokratiet angår, må jeg efterlyse, hvorfor man ikke fra dette partis side har sat alvorligt ind på at få gennemført ministerens lovforslag. Det har man nemlig ikke. Man har tværtimod fra dette partis side beredvilligt lånt øre til kravene om husleje-forhøjelse fra de grundejerlige partier. Det har ingenlunde gavnet sagen; at socialdemokratiets ordfører i lejelovsspørgsmålet, det ærede medlem hr. Ingvar Dahl, offentligt har udtalt, at det bliver meget svært at få socialdemokratiet med til en lejeforhøjelse på mere end 7—8 pct. Lovforslagets ophavsmand, den højtærede boligminister, stillede jeg flere gange ved første behandling det spørgsmål: Hvad er den høje regerings og ministerens stilling til en lejeforhøjelse? Herpå svarede den højtærede minister mig faktisk ingenting. Ja, den højtærede minister sagde: det vil jeg ikke svare på. Jeg kunne altså ikke få svar på spørgsmålet om regeringens og socialdemokratiets stilling til en husleje-forhøjelse, men ikke desto mindre har boligministeren ved et møde ude hos beboerne i Ryesgade, hvor man bl. a. spurgte, hvor stor husleje-forhøjelsen nu ville blive, svaret — jeg henholder mig til referaterne af dette møde i dagspressen —, at han ikke troede, at lejeforhøjelsen blev på hverken 25 eller 20 pct. Se, i dette svar indeholdes der jo intet om, at man ikke vil være med til en lejeforhøjelse, tværtimod, man vil gerne gå med til en lejeforhøjelse. Det styrker ikke modstanden mod husleje-forhøjelse, når man